

raad, der skulde bedømme de Fejl, der mulig bleve begaaede, formelle Fejl, der kunde gøre Ansættelsen ugyldig, eller afgøre, om Ansættelsen beroede paa den rette Forstaaelse af Loven. Det var altsaa kun de enkelte rent juridiske Spørgsmaal, der tidligere kunde gaa til Domstolene, der vare henlagte under Overskatteraadet, men det var aldeles ikke almindelige Klager om Skatteligningen eller andre Spørgsmaal, der kom ind derunder. Det er heroppe i Landstinget, at Bestemmelsen om Overskatteraadets videre Myndighed er kommen ind, og jeg synes ogsaa, at Landstinget har Ret til at tilegne sig Æren derfor.

Harald Jensen: Da disse Lovforslag bleve forelagte her i Tinget, udtalte jeg, at det Parti, jeg tilhører, nærmest maatte komme til at staa som Tilskuere, hvad ogsaa Forholdene have vist, at jeg fik Ret i. Det er nærmest som Tilskuere, vi have haft med disse Lovforslag at gøre. Det ærede Medlem (Vejstrup), der talte for lidt siden, udtalte en Beklagelse af, at han ikke har været med i Fællesudvalget. Jeg vil sige, at det var han neppe bleven stort klogere ved. Det er gaaet saaledes, at Fællesudvalgets Medlemmer maaske egentlig vare dem, der vidste mindst om, hvad der foregik. Hvis der ikke havde været nogle velvillige Aviser, der refererede, hvad de hos rette indviede kunde faa at vide om, hvad der foregik, og ad den Vej tilføre Fællesudvalgets Medlemmer nogen Underretning, havde Fællesudvalgets Medlemmer slet intet vidst. Forholdet er i Virkeligheden det, at Fællesudvalget kun holdt et konstituerende Møde og saa i Søndags kaldtes sammen og fik Meddelelse om, hvordan Sagen laa. Da var hele Historien klappet og klar, og Forholdet var endda det, at skønt der var valgt et Underudvalg, var dette ligeledes ret uvidende om hele Sagen, vidste indtil Aftenen før, altsaa Lørdag Aften, ikke mere end Fællesudvalget. Saaledes er det gaaet ganske naturligt til, at jeg har faaet Ret i min Udtalelse, at vi maatte være Tilskuere overfor disse Forslag. Det have vi maattet være, men velvillige Tilskuere have vi ikke været. Nu foreligger jo Sagen saaledes, som den er udvirket i de allerinderste Kredse, som det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) i sin Tid udtalte, af de udvalgte blandt de udvalgte. Nu foreligger Sagen saaledes, som den er, og Forholdet er da det, at der er ingen Grund for os til at være særlig glade over det

Resultat, der er naaet. Man kan jo sige, at der er sket nogle Forbedringer; der er kommet nogle bedre Ligningsregler ind, Statstilskuddet til Kommunerne er bevaret. Men paa den anden Side er der ogsaa sket dette, at Forholdet mellem de direkte og de indirekte Skatter er blevet yderligere forrykket. Vi staa saaledes fra vor Side, at vi ere ikke bange for at betale Skat, og vi finde det ganske naturligt, at saavel Staten som Kommunen skulle have deres Indtægter gennem Skatten, det er noget, man ikke kan frigøre sig for, men det kommer jo an paa, fra hvem den tages. Og her er da Forholdet dette, som jeg udtalte ved denne Sags første Behandling, at hvis man tager den gennem de indirekte Skatter, tager man den fra de fattige, fra den store Befolkning; tager man den derimod ved de direkte Skatter med en passende stigende Skala, vil man naa at lægge Skattebyrden der, hvor Skatteevnen er. Dette Forhold er forrykket. Jeg hørte nok den højtærede Minister udtale, at hans Principper vare opretholdte, og Forholdet imellem de indirekte og de direkte Skatter var opretholdt, men kort efter meddelte han nogle Tal, som viste, at Forholdet dog ikke var opretholdt. Som disse Lovforslag nu ville foreligge, ville de efter vor Opfattelse betyde en Forværring af Forholdet. Medens Forholdet før var det, at man dog paa et enkelt Punkt i disse Lovforslag kunde paaregne en mere passiv Stilling fra vor Side, er Forholdet nu forrykket saaledes, at vi se os ganske nødsagede til at stemme mod disse Forslag. Det er, som sagt, ikke, fordi vi ikke ville være med til at skaffe de Penge til Veje, som Staten skal bruge, men jeg finder det ikke ganske ligegyldigt, fra hvem disse Penge skulle tages, og paa den Maade, hvorpaa dette Skattelovkompleks nu sammensættes, vil det efter vor Opfattelse ubestrideligt gaa ud over de mindre bemidlede, medens Forholdet er det, at ved den Ændring, der er sket i Fællesudvalgets allerinderste, blive de mere velhavende beskyttede. Det kunne vi, som sagt, ikke gaa med til, derfor ville vi stemme mod dette Forslag.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) talte om den Bemærkning, der staar i vor Mindretalsbetænkning. Tal ere jo egentlig noget ganske mærkeligt, de kunne regnes paa mange forskellige Maader, og man kan komme til meget forskellige Resultater derved. Vi have nu regnet paa vor Maade og faaet det Resultat ud, som her er anført.